

Život Cirkvi

Ročník 20

48/2013

Svätý Otec František slávnostne uzavrel Rok viery, začatý Benediktom XVI.

Pápež František slávnostne uzavrel Rok viery, začatý Benediktom XVI.

Vatikán 24. novembra (RV) Slávnosťou Krista Kráľa na Námestí sv. Petra v nedeľu 24. novembra, ktorej predsedal pápež František, vyvrcholil Rok viery. Petrov nástupca ju slúžil spolu s katolíckymi patriarchami všetkých východných rítov a ďalšími 1200 kňazmi za účasti 60-tisíc pútnikov, ktorí prišli i napriek nie príliš dobrému počasiu.

Rok viery vyhlásil pápež Benedikt XVI., 11. októbra 2012 pri 50. výročí začiatku II. vatikánskeho koncilu. Počas dnešnej svätej omše bol na vyvýšenom mieste vystavený relikviár s pozostatkami, ktoré sa pripisujú sv. Petrovi. Drobné zlomky kostí, ktoré s vysokou pravdepodobnosťou patria prvému z apoštolov, boli nájdené presne na mieste, kde bol pochovaný, ktoré je historicky jednoznačne doložené.

Samotné telo sv. Petra bolo za prenasledovania kresťanov v prvých storočiach prenesené na iné miesto, o ktorom sa nezachoval dostačujúci záznam. Pôvodné miesto pochovania prvého pápeža pod Vatikánskym pahorkom sa však jednoznačne nachádza v niekoľkometrovej hĺbke presne pod hlavným oltárom Baziliky sv. Petra, ktorú na tomto mieste v jej starovekej podobe postavil cisár Konštantín Veľký. Tento raz boli ostatky vôbec po prvýkrát vystavené k verejnej úcte, a to práve pri dnešnej príležitosti.

„Dnešná slávnosť Krista Kráľa vesmíru, zavŕšenie liturgického roka, predstavuje aj ukončenie Roka viery, vyhláseného Benediktom XVI., na ktorého teraz myslíme s láskou a uznaním za tento dar, ktorý nám dal. Touto prozreteľnosťou iniciatívou nám dal príležitosť znovuobjaviť krásu tej cesty viery, ktorá mala svoj začiatok v deň nášho krstu, ktorým sme sa stali Božími deťmi a bratmi v Cirkvi. Je to cesta, ktorá má ako definitívny cieľ plné stretnutie s Bohom, a na ktorej nás Duch Svätý očisťuje, dvíha a posväcuje, aby nám dal vstúpiť do šťastia, po ktorom prahne naše srdce.

Chcem srdečne a bratsky pozdraviť tu prítomných patriarchov a vyšších arcibiskupov východných katolíckych cirkví. Znak pokoja, ktorý si s nimi dám, znamená predovšetkým uznanie Rímskeho biskupa týmto komunitám, ktoré vyznali a vyznávajú Kristovo meno s príkladnou vernosťou, často zaplatenou vysokou cenou.

Rovnakým spôsobom chcem ich prostredníctvom prejavovať toto gesto všetkým kresťanom, ktorí žijú vo Svätej zemi, v Sýrii a na celom Východe, aby všetci obľahli dar pokoja a svornosti.

Biblické čítania, ktoré odzneli, majú ako spoločnú niť ústredné postavenie, centrálnosť Krista. Kristus je v strede, Kristus je tým stredom. Kristus je stredom stvorenia, Kristus je stredom ľudu, Kristus je stredom dejín.

1. Apoštol Pavol nám ponúka veľmi hlbokú víziu centrálnosti Krista. Predstavuje nám ho ako Prvorodeného zo všetkého stvorenia: v ňom, skrze neho a pre neho boli stvorené všetky veci. On je stredobod všetkých vecí, on je počiatok. Ježiš Kristus, Pán: Boh mu dal totálnu plnosť, aby v ňom bolo všetko zmierené (porov. Kol 1,12-20). Pán stvorenia, Pán zmierenia.

Tento obraz nám umožňuje pochopiť, že Ježiš je stredobod stvorenia. A preto postoj, ktorý sa žiada od veriaceho, ak ním chce byť, spočíva v uznaní a prijatí do svojho života tejto centrálnosti Ježiša Krista, v myšlienkach, v slovách a v skutkoch. Takto sa naše myšlienky stanú myšlienkami kresťanskými, Kristovými myšlienkami. Naše skutky sa stanú skutkami kresťanskými, Kristovými skutkami. Naše slová sa stanú slovami kresťanskými, slovami Krista. A naopak, keď tento stred stratíme, tým, že ho nahradíme niečím iným, vyplývajú z toho len škody, pre prostredie, ktoré nás obklopuje, a pre samotného človeka.

2. Okrem toho, že je stredom stvorenia a stredom zmierenia, je Kristus stredom Božieho ľudu. A práve dnes je tu, je uprostred nás. Teraz je tu v Slove a bude tu na oltári živý, prítomný medzi nami, vo svojom ľude. Je to tak, ako sme videli v prvom čítaní, kde sa hovorí o dni, keď kmene Izraela prišli hľadať Dávida a pred Pánom ho pomazali za kráľa nad Izraelom (porov. 2 Sam 5,1-3). Prostredníctvom hľadania ideálnej postavy kráľa títo ľudia hľadali samotného Boha: Boha, ktorý by sa im stal blízkym, ktorý by bol ochotný sprevádzať človeka na jeho ceste, ktorý by sa im stal priateľom.

Kristus, potomok kráľa Dávida, je práve tým „bratom“, okolo ktorého sa tvorí ľud, ktorý sa ujíma starostlivosti o svoj ľud, o nás všetkých, za cenu vlastného života. V ňom sme jedno: zjednotení v ňom zdieľame jednu cestu, jeden osud. Jedine v ňom, v ňom ako strede, máme svoju totožnosť ako ľud.

3. A nakoniec, Kristus je stredom dejín ľudstva a aj stredom dejín každého človeka. K nemu môžeme vzťahovať radosti a nádeje, zámutky a úzkosti, z ktorých je utkaný náš život. Keď je Ježiš v strede, vtedy aj tie najtemnejšie momenty nášho života dostávajú svetlo, a nadobúdame nádej, ako ten dobrý lotor v dnešnom evanjeliu.

Zatiaľ čo sa všetci ostatní obracali na Ježiša s opovrhnutím - „Ak si Kristus, Kráľ-Mesiáš, zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ -, ten človek, ktorý vo svojom živote chyboval až do posledného konca, obracia sa kajúcne na ukrižovaného Ježiša s prosbou: «Spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva» (Lk 23,42). A Ježiš mu sľubuje svoje kráľovstvo: «Dnes budeš so mnou v raji» (v. 43). Ježiš vyslovuje iba slovo odpustenia, nie odsúdenia.

A keď človek nachádza odvahu prosiť o toto odpustenie, podobnú prosbu Pán nikdy nenechá naprázdno.

Dnes môžeme uvažovať nad našim životným príbehom, nad našou cestou. Každý z nás má svoje dejiny. Každý z nás, má aj svoje pochybenia, svoje hriechy, svoje šťastné chvíle i svoje tmavé momenty. Osoži nám v dnešný deň uvažovať nad našimi dejinami a hľadiť na Ježiša, a zo srdca mu opakovať mnoho krát, ale z hĺbky srdca, v tichu, každý z nás: „Spomeň si na mňa, Pane, teraz, keď si vo svojom Kráľovstve! Ježiš, spomeň si na mňa, pretože sa chcem stať dobrým, chcem sa stať dobrou, no nemám silu, nevládzem: som hriešnik, som hriešnica! No spomeň si na mňa, Ježiš: ty si na mňa môžeš spomenúť, pretože si v strede, si naozaj vo svojom Kráľovstve!“ Aké krásne! Urobme to dnes všetci, každý vo svojom srdci, znova a znova: „Spomeň si na mňa, Pane, ty, ktorý si v strede, ty, ktorý si vo svojom Kráľovstve!“

Ježišov prísľub dobrému lotrovi nám dáva veľkú nádej: hovorí nám, že Božia milosť vždy štedro prevyšuje modlitbu prosiaceho. Pán darúva vždy navyše, je taký štedrý, že dáva zakaždým viac, než o čo sme ho žiadali: prosíš ho, aby si na teba spomenul, a on ťa vovádza do svojho Kráľovstva! Ježiš je ozajstným stredom našich túžob po radosti a spáse. Poďme všetci spoločne po tejto ceste.“

Po homílii nasledovalo slávnostné vyznanie viery. Počas celého Kréda Svätý Otec s veľkou úctou držal v rukách umeleckú kovovú urnu s relikviou sv. apoštola Petra. Urna s reliéfny nápisom „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev“ bola počas celej slávnosti umiestnená na čestnom mieste pri oltári. V slávnostnom sprievode ju niesol pápežský sakristián, Slovák Pavol Benedik OSA.

Pápež František si pred obradom prijímania dal znak pokoja s patriarchami a arcibiskupmi východných ka-

tolických cirkví. Znak pokoja dal aj prešovskému arcibiskupovi-metropolitovi Jánovi Babjakovi SJ. Medzi hlavnými koncelebrujúcimi boli dekan kardinálskeho kolégia Angelo Sodano a emeritný prefekt Kongregácie pre biskupov kard. Giovani Battista Re. V závere slávnosti Svätý Otec odovzdal Cirkvi novú posynodálnu exhortáciu *Evangelii gaudium*. Symbolicky si ju z jeho rúk postupne prichádzali prevziať zástupcovia rozličných životných stavov pochádzajúcich z krajín celého sveta: kňaz, diakoni, rehoľníci, rehoľníčky, seminaristi, viacerí laici a laičky, rodičia s dieťaťom v náručí, starší ľudia, a aj nevidiaca osoba. Jeden z 27 výťažkov exhortácie Svätý Otec odovzdal Slovenke Márii Bulákovovej, ktorá zastupovala skupinu mladých z Centro San Lorenzo.

Na záver Svätý Otec vyzdvihol službu všetkých, ktorí pracovali na realizácii Roka viery. Menovite poďakoval Mons. Rinovi Fisichellovi, ktorý ako predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie riadil jeho priebeh, a tiež všetkým jeho spolupracovníkom. Pri pozdrave adresovanom prítomnej skupine Ukrajincov pripomenul milióny obetí tzv. „Holodomoru“, veľkého hladomoru spôsobeného sovietskym režimom, ktorého 80. výročie si Ukrajina v týchto dňoch pripomína. Ďalej pripomenul misionárov, ktorí sa zaslúžili o prinášanie viery do mnohých častí sveta, medzi nimi osobitne bl. Junipera Serru, španielskeho františkána, ktorého 300. výročie narodenia si Cirkev pripomína. Pred modlitbou Anjel Pána vyzval prítomných, aby do jej úmyslu vložili prosbu za všetkých prenasledovaných pre vieru. Po apoštolskom požehnaní sa osobne pozdravil s patriarchami, kardinálmi a biskupmi a potom z otvoreného papamobilu požehnal veriacich na celom Námestí sv. Petra i priľahlom námestí Pia XII. Záver Roka viery bol spojený aj so zbierkou pre Filipíny postihnuté tajfúnom.

RV/jb

Svätý Otec sa poďakoval dobrovoľníkom za Rok viery

Vatikán 25. novembra (TK KBS) Pápež František sa prihovril 5. novembra v Klementínskej sále Apoštolského paláca dobrovoľníkom, ktorí vypomáhali počas rozličných pastoračných podujatí organizovaných v rámci Roka viery 2, aby sa im v mene celej Cirkvi poďakoval. „Počas tohto milostivého času sme mohli znovu objaviť podstatu kresťanskej púte, na ktorej patrí viere spoločne s dobročinnou láskou prvé miesto. Viera je v podstate základom kresťanskej skúsenosti, pretože motivuje naše rozhodnutia a skutky v každodennom živote. Je nevyčerateľným zdrojom pre všetko, čo robíme v rodine, v práci, vo farnosti, medzi priateľmi či v rozličných sociálnych prostrediach. A túto pevnú a opravdivú vieru možno vidieť osobitne vo chvíľach ťažkostí a skúšok: keď sa kresťan nechá viesť Bohom za ruku, keď sa ho pridrižiava, s istotou, že sa môže spoľahnúť na silnú lásku, ktorá je ako nezničiteľná skala. Ak sa práve v situáciách utrpenia zverujeme Bohu s pokorou, môžeme vydať dobré svedectvo,“ povedal František.

Vo svojom príhovore tiež upozornil na potrebu rozohrievať srdcia vierou, ktorá vedie k misijnej činnosti a apoštolskej horlivosti: „Musíme spoločne naozaj velebiť Pána za duchovnú intenzitu a apoštolskú horlivosť, ktorú podnietili mnohé pastoračné iniciatívy zorganizované v týchto mesiacoch, či už v Ríme alebo kdekoľvek vo svete. Sme svedkami toho, že viera v Krista je schopná zahriať srdcia, stať sa naozaj hnačou silou pre novú evanjelizáciu. Viera prežívaná do hĺbky a s presvedčením vedie k otvorenosti pre ohlasovanie evanjelia so širokým dosahom. Je to práve viera, ktorá dáva našim spoločenstvám misijný prvok! Naozaj totiž potrebujeme kresťanské komunity angažujúce sa v prospech odvážneho apoštolátu, ktorý sa dotkne ľudí v ich prostrediach, a to aj v tých najzložitejších.“

Ako Svätý Otec v závere povedal, práve skúsenosť Roka viery môže pomôcť otvoriť sa stretnutiu s ostatnými, predovšetkým tými, ktorí sú chudobnejší vo svojej viere a nádeji v živote.

RV/mf

Svätý Otec František slávil obrad prijatia katechumenov vo Vatikáne

Vatikán 23. novembra (RV) Baziliku sv. Petra vo Vatikáne už od skorého popoludnia zaplňali dospelí čakatelia na krst spolu so svojimi sprievodcami a katechétmi. Asi 500 katechumenov z takmer päťdesiatich rôznych krajín z piatich kontinentov čakalo na príchod Svätého Otca, ktorý s nimi od piatej popoludní slávil bohoslužbu slova. Predchádzal jej duchovný program so svedectvami pod názvom „Pripravení prejsť bránou viery“.

Na začiatku obradu samotného obradu pri vstupe do Baziliky Svätý Otec položil 35 kandidátom na katechumenát tradičné otázky obradu: „Aké je tvoje meno?, Čo si žiadaš od Božej Cirkvi?, Čo ti dá viera?“ Znamenie kríža na čele a privítanie v chráme symbolizujú cestu, ktorú títo mladí ľudia nastupujú, kým osobne vyznajú vieru.

Nasledovala liturgia slova, ktorej súčasťou bola katechéza Svätého Otca. Hneď v jej úvode poukázal na výnimočnosť chvíle:

„Drahí katechumeni, tieto záverečné chvíle Roka viery vás vidíme tu zhromaždených spolu s vašimi katechétmi a rodinnými príslušníkmi aj za prítomnosti mnohých ďalších mužov a žien, ktorí v rôznych častiach sveta kráčajú svojou vlastnou cestou viery. Duchovne sme všetci spojení v tomto momente. Prichádzate z mnohých rôznych krajín, rozličných kultúrnych tradícií a odlišných skúseností. Napriek tomu dnes večer cítime, že máme medzi sebou veľa spoločného. Predovšetkým túžbu po Bohu. Je to túžba vyjadrená slovami žalmistu: «Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár? (Ž 42,2-3). Ako veľmi je dôležité udržať pri živote túto dychtivosť, túto túžbu stretnúť sa s Pánom, mať skúsenosť s ním, s jeho láskou, jeho milosrdenstvom! Ak nebude smäd po živom Bohu, je tu riziko, že sa viera stane zvykovou, vyhasne ako plameň, ktorý sa už nevznieti.“

Potom v nadväznosti na úryvok Jánovho evanjelia (Jn 1,35-42), v ktorom Ján Krstiteľ ukazuje na Ježiša ako Božieho Baránka a dvaja jeho učeníci Majstra vzápätí nasledujú, hovoril Svätý Otec o význame nového života s Kristom a o tom, čo znamená byť jeho učeníkmi. Homíliu zameral na tri momenty z tohto príbehu, ktoré sú podľa jeho slov nanovo prežívané počas katechumenátu: počúvanie, stretnutie a krácanie.

„Na prvom mieste je načúvanie. Dvaja učeníci počuli svedectvo Jána Krstiteľa. Aj vy, drahí katechumeni, ste počúvali tých, ktorí hovorili o Ježišovi a ponúkli vám, aby ste ho nasledovali a stali sa jeho učeníkmi prostredníctvom krstu. V zmlúke mnohých hlasov, ktoré zaznievajú okolo nás a v našom vnútri, ste počuli a prijali hlas, ktorý vám ukázal na Ježiša ako na toho, kto môže dať vášmu životu plný zmysel.

Druhým momentom je stretnutie. Dvaja učeníci stretnú Majstra a zostanú s ním. Po stretnutí s ním okamžite pocítia niečo nové vo svojom srdci: Potrebu oznámiť svoju radosť ostatným, aby ho aj oni mohli stretnúť.

Ondrej naozaj stretol svojho brata Šimona a priviedol ho k Ježišovi. Je pre nás dobré uvažovať nad touto scénou! Pripomína nám, že Boh nás nestvoril, aby sme boli sami, uzatvorení do seba, ale aby sme sa stretli s ním a otvorili sa stretnutiu s ostatnými. [...] A keď dôjde k tomuto stretnutiu, nikdy to nie je stretnutie uponáhľané, pretože Boh chce zostať s nami dlho, aby nás posilňoval, utešoval, dával nám svoju radosť. [...] Môžeme povedať, že aj on dychtí po nás, aby sa s nami stretol. On, náš Boh žízni po nás. Takéto je Božie srdce. Je pekné cítiť to.

Posledná časť príbehu je o krácaní. Dvaja učeníci idú k Ježišovi a potom prejdú úsek cesty spolu s ním. Je to dôležitá lekcia pre nás všetkých. Zapamätajte si to navždy. Viera je krácaním s Ježišom. Je cestou, ktorá trvá celý život. Iste, že v niektorých okamihoch tejto cesty sa cítime unavení a zmätení. Ale viera nám dáva istotu stálej prítomnosti Ježiša, v každej situácii, aj v tých bolestivých alebo ťažko pochopiteľných. Sme povolaní kráčať, aby sme viac a viac prenikali do tajomstva Božej lásky, ktorá nás prevyšuje a umožňuje nám žiť v pokoji a nádeji.“

Na začiatku tejto cesty Svätý Otec katechumenom poprial, aby ňou kráčali s radosťou a istotou, že celá Cirkev ich podporuje a pozerá na nich s nádejou. „Mária, dokonalá učeníčka nech vás sprevádza. Je pekné mať ju za našu Matku vo viere!“ – povedal pápež a katechumenov vyzval, aby „si chránili entuziazmus tej chvíle, ktorá im otvorila oči pre svetlo viery“ a aby si ako milovaný učeník pamätali deň a hodinu, keď „po prvýkrát zostali s Ježišom a pocítili ste na sebe jeho pohľad“. „Nikdy nezabudnite na tento pohľad Ježiša. Je to pohľad lásky. Takto si budete stále istí vernosťou Pánovej lásky. On vás nikdy nezradí!“

RV/jak

Na prípravu ekonomickej reformy Vatikánu bude dohliadať sekretár Svätého Otca

Vatikán 28. novembra (TK KBS) Svätý Otec František vo štvrtok 28. novembra vymenoval Mons. Alfreda Xuereba za svojho delegáta pre záležitosti týkajúce sa práce dvoch komisií, ktoré nedávno ustanovil v rámci procesu reformy ekonomických a organizačných štruktúr Svätej stolice. Ide o Pápežskú referenčnú komisiu pre Inštitút pre náboženské diela a Pápežskú referenčnú komisiu na preskúmanie a usmernenie usporiadania ekonomicko-administratívnej štruktúry Svätej stolice. Úlohou Mons. Xuereba bude dohľad nad činnosťou uvedených komisií a v súčinnosti so Štátnym sekretariátom tiež informovanie pápeža Františka o ich pracovných postupoch a prípadných ďalších krokoch. Mons. Alfredo Xuereb je osobným sekretárom pápeža Františka a rovnakú pozíciu zastával aj počas pontifikátu Benedikta XVI. RV/jb

Generálna audiencia: Kto koná milosrdenstvo, nebojí sa smrti

Vatikán 27. novembra (TK KBS) Ani na Rím nezvyčajne chladné počasie neodradilo v stredu 27. novembra veriacich, aby sa zišli na Námestí sv. Petra vo Vatikáne na pravidelnej generálnej audiencii. Desaťtisíce veriacich zožalo za túto odvahu kompliment aj od Svätého Otca, ktorému opäť nechýbal zmysel pre humor. Pápež František dnes pokračoval v téme modlitby Kréda, pričom sa zameriaval na článok „verím vo vzkriesenia tela“.

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň! ... a zároveň uznanie za vašu odvahu prísť v takejto zime na námestie! ... Rád by som zavŕšil katechézy o Kréde, prednesené počas Roka viery, ktorý sa uzavrel v uplynulú nedeľu. V tejto a v nasledujúcej katechéze by som chcel uvažovať nad témou vzkriesenia tela, a dotknúť sa v nej dvoch prvkov tak, ako ich predstavuje Katechizmus katolíckej Cirkvi: nášho umierania a nášho vzkriesenia v Ježišovi Kristovi. Dnes sa zastavím pri prvom aspekte: umieranie v Kristovi.“

1. Je medzi nami všeobecne rozšírený mylný spôsob pohľadu na smrť. Smrť sa vzťahuje na nás všetkých a hlbokým spôsobom v nás vzbudzuje otázky, najmä ak ide o niekoho blízkeho, alebo ak zasiahne tých najmenších, bezbranných, takou formou, ktorá sa nám javí škandalózna. Nikdy sa neubránim otázke: prečo trpia deti? Prečo deti zomierajú? Ak je smrť považovaná za koniec všetkého, vtedy ľaká, desí, mení sa na ohrozenie, ktoré zničí každý sen, každú perspektívu, ukončí každý vzťah a preruší každú cestu. To sa stáva vtedy, keď považujeme náš život za obdobie ohraničené dvoma bodmi: narodením a smrťou. Vtedy, keď neveríme v horizont, ktorý ide ponad obzor terajšieho života, vtedy, keď žijeme tak, akoby Boh nejestvoval. Táto koncepcia smrti je typická pre ateistický názor, ktorý interpretuje ľudskú existenciu ako náhodné objavenie sa na svete a cestu k ničote. Jestvuje však aj praktický ateizmus, ktorý sa prejavuje ako život žitý iba pre vlastné záujmy, iba pre pozemské skutočnosti. Ak sa necháme presvedčiť touto pomýlenou víziou smrti, nemáme inú voľbu, ako smrť zakrývať, negovať alebo ju bagatelizovať, aby nám nenaháňala strach.

2. No voči takémuto falošnému riešeniu sa búri srdce človeka, tá túžba po nekonečne, ktorú máme všetci,

nostalgia po večnosti, ktorú všetci v sebe nosíme. Aký je teda kresťanský zmysel smrti? Ak sa zahľadáme na najbolestnejšie chvíle nášho života, keď sme stratili drahú osobu – rodičov, brata, sestru, manžela či manželku, dieťa, priateľa –, uvedomujeme si, že aj v dráme tejto straty, i keď sme zronení týmto odchodom, zo srdca vychádza presvedčenie, že nie je možné, aby sa všetko skončilo a aby prijaté a darované dobro vyšlo nazmar. V našom vnútri je silný inštinkt, ktorý nám hovorí, že náš život sa smrťou nekončí. A to je pravda: náš život nekončí smrťou!

Tento smäd po živote našiel svoju reálnu a vierohodnú odpoveď vo vzkriesení Ježiša Krista. Ježišovo zmŕtvychvstanie dáva nielen istotu vzhľadom na život po smrti, ale zároveň osvecuje samotné tajomstvo smrti každého z nás. Ak žijeme spojení s Kristom a jemu verní, dokážeme s nádejou a vyrovnanosťou čeliť aj prechodu smrti. Cirkev sa modlí takto: „A hoci nás zarmucuje neodvratný údel smrti, potešuje nás prísľub budúcej nesmrteľnosti“. Toto je nádherná modlitba Cirkvi. Človek má tendenciu umrieť tak, ako žil. Ak bol môj život putovaním s Pánom, s dôverou v jeho nesmierne milosrdenstvo, budem pripravený prijať poslednú chvíľu mojej pozemskej existencie ako definitívne dôverné odovzdanie sa do jeho láskavých rúk v očakávaní, že budem nazerať na jeho obličej tvárou v tvár. To je to najkrajšie, čo sa nám môže prihodiť: kontemplovať zoči-voči Pánovu nádhernú tvár. Vidieť ho, aký je: krásny, plný svetla, plný lásky a nežnosti. K tomuto bodu kráčame: k stretnutiu s Pánom.

3. Na tomto pozadí môžeme pochopiť Ježišovo pozvanie, aby sme boli vždy pripravení, bdeli, vediac, že život na tomto svete nám bol daný aj kvôli tomu, aby sme sa dobre pripravili na ten budúci, na život s nebeským Otcom. A na to máme jeden spoľahlivý spôsob: dobre sa na smrť pripraviť, stáť blízko pri Ježišovi. Toto je istota. Na smrť sa pripravím tým, že budem blízko Ježiša. A ako sa stojí blízko Ježiša? Modlitbou, sviatosťami a tiež konaním dobročinnosti. Pamätajme na to, že on je prítomný v tých najslabších a najbiednejších. On sám sa s nimi stotožnil v známom podobení o poslednom súde, keď hovorí: «Bol som hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne... Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili» (Mt 25,35-36.40). Preto bezpečná cesta vedie cez znovunadobudnutie zmyslu kresťanskej lásky a bratského delenia sa, keď sa ujmeme telesných i duchovných rán nášho blízkeho. Spolupatričnosť v znášaní bolesti a prinášanie nádeje sú predpokladom a podmienkou k tomu, aby sme sa stali dedičmi toho Kráľovstva, ktoré je pre nás pripravené. Kto preukazuje milosrdenstvo, smrti sa nebojí. Pamätajte na to.

Kto koná milosrdenstvo, nemá strach zo smrti. Súhlasíte? Vyslovme to spoločne, aby sme na to nezabudli: Kto koná milosrdenstvo, nemá strach zo smrti. Ešte raz: Kto koná milosrdenstvo, nemá strach zo smrti. A prečo sa smrti nebojí? Pretože jej hľadá do tváre v ranách bratov a prekonáva ju láskou Ježiša Krista. Ak otvoríme dvere nášho života a nášho srdca tým najmenším bratom, vtedy sa aj naša smrť stane dverami, ktoré nás privedú do neba, do blaženej vlasti, ku ktorej kráčame v túžbe navždy prebývať s našim Otcom, Bohom, s Ježišom, s Pannou Máriou a so svätými.“

RV/ aj

Svätý Otec František s delegátmi Európskych olympijských výborov

Vatikán 23. novembra (RV) Svätý Otec František prijal na audiencii vo Vatikáne delegátov Európskych olympijských výborov (EOV), ktorí sa v týchto dňoch schádzajú v Ríme na svojom 42. valnom zhromaždení. Po pozdrave prezidenta EOV Patricka Hickeya a predsedu Medzinárodného olympijského výboru Thomasa Bacha sa delegátom prihovril Svätý Otec, ktorý šport označil za cestu k mieru.

„Vzťah medzi Cirkvou a športom je krásnou realitou, ktorú upevnil čas, pretože cirkevné spoločenstvo vidí v športe cenný nástroj pre integrálny rozvoj človeka. Praktizovanie športu v skutočnosti pobáda k zdravému prekonávaniu samých seba a vlastných záujmov, trénuje ducha obetovania a, ak je správne chápaný, presadzuje spravodlivosť v medziľudských vzťahoch, priateľstvo, úctu k pravidlám. Je dôležité, aby tí, ktorí sa venujú športu na rôznych úrovniach, podporovali tie ľudské a náboženské hodnoty, ktoré sú základom pre spravodlivejšiu a solidárnejšiu spoločnosť. Toto všetko je možné preto, že šport je univerzálnym jazykom, ktorý prekračuje hranice, jazyky, rasy, náboženstvá a ideológie; disponuje schopnosťou zjednocovať ľudí, podporovať dialóg a prijatie. Je to veľmi vzácny zdroj!“

Petrov nástupca následne povzbudil všetky športové inštitúcie a organizácie, aby mladej generácii predkladali šport ako cestu k budovaniu mieru a spolužitia medzi národmi. Ako povedal, aj samotný symbol olympijských hier, päť prepletených kruhov, je symbolom ducha bratstva, ktorý by mal charakterizovať športovú súťaž ako takú. Pripomenul, že ak sa šport vníma len cez „ekonomické parametre či snahy dosiahnuť víťazstvo za každú cenu“, zo športovcov, ktorí tak zabúdajú na pravý zmysel ich činnosti a na radosť z hry, sa ľahko stáva obvyčajný tovar na dosiahnutie zisku. „Šport je harmónia, ale ak prevládne nadmerné úsilie o peniaze a úspech, táto harmónia bude narušená,“ povedal pápež František, ktorý v závere udelil všetkým prítomným, zastupujúcim svet športu, svoje apoštolské požehnanie. RV/mf

Cirkev musí byť v starostlivosti o starších príkladom pre spoločnosť

Vatikán 23. novembra (RV) Starší ľudia vždy boli a sú v Cirkvi protagonistami a Cirkev musí byť v tom príkladom celej spoločnosti. Touto myšlienkou uviedol pápež František svoj príhovor počas poludňajšej audiencie v Aule Pavla VI., kde v sobotu 23. novembra prijal vyše 700 účastníkov Medzinárodnej konferencie organizovanej Pápežskou radou pre pastoračiu v zdravotníctve.

Svätý Otec pripomenul plnú účasť najstaršej generácie na poslaní Cirkvi. Skonštatoval, že predlžovanie doby života, zaznamenané v priebehu 20. storočia, prinieslo aj zvyšujúci sa počet ľudí, ktorí trpia neurodegeneratívnymi ochoreniami, čo je často sprevádzané zhoršením kognitívnych schopností. Upozornil na to, že táto skutočnosť kladie nové a zvýšené nároky na sociálno-zdravotnícke zariadenia či na hospicovú starostlivosť, ako aj na oblasť výskumu, ale aj na rodinu, ktorá naďalej zostáva privilegovaným miestom prijatia a blízkosti.

„Je preto nevyhnutné, aby sme sa zapojili do pomoci, ktorá bude popri tradičných biomedicínskych modeloch obohatená o rozmer dôstojnosti a slobody, vzdialený od izolovania a umlčania. Toto mučenie tichom! Ticho sa často mení na muky. Izolovanie a ticho príliš často obklopujú týchto ľudí v podporných zariadeniach. V tomto ohľade by som chcel zdôrazniť dôležitosť náboženského a duchovného aspektu. Toto je dokonca rozmer, ktorý zostáva aktuálny aj v prípade zníženia kognitívnych schopností alebo ich úplnej straty. Ide o zavedenie osobitného pastoračného prístupu pre sprevádzanie náboženského života starších ľudí s vážnym neurodegeneratívnym ochorením, v rôznych formách a obsahu, aby ich myseľ a srdce neprerušili dialóg a vzťah s Bohom.“

Na prítomných starších ľudí, prítomných v aule, sa Svätý Otec obrátil slovami:

„Drahí priatelia, nie ste len príjemcami posolstva evanjelia, ale ste vždy a naplno aj ohlasovateľmi z titulu vášho krstu. Každý deň môžete žiť ako svedkovia Pána vo vašich rodinách, vo farnostiach a v iných prostrediach, ktoré navštevujete tým, že napomôžete poznaniu Krista a jeho evanjelia, a to najmä mladším ľuďmi. Pamätajte si, že to boli dvaja starci, ktorí spoznali Ježiša v chráme a ohlasovali ho s radosťou a nádejou. Zverujem vás všetkých na ochranu Panny Márie a ďakujem vám za vaše modlitby.“

Účastníkov audiencie Svätý Otec na záver, ešte pred požehnaním, vyzval k spoločnej modlitbe Zdravas Mária za všetkých pracovníkov v zdravotníctve, za chorých a za seniorov. RV/jak

Putin u Svätého Otca

Vatikán 26. novembra (TK KBS) Ruský prezident Vladimir Putin navštívil 25. novembra popoludní

Svätého Otca Františka vo Vatikáne. Následne potom sa prezident stretol aj so štátnym sekretárom Svätej stolice Mons. Pietrom Parolinom a sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominique Mambertim. V tlačovej správe Svätej stolice sa píše, že na stretnutí účastníci „vyjadrili uspokojenie nad dobrými vzájomnými vzťahmi a zastavili sa pri niektorých otázkach spoločného záujmu, predovšetkým čo sa týka života katolíckych veriacich v Rusku“. Zhovárali sa aj o význame kresťanstva pre spoločnosť. V tomto kontexte sa dotkli aj kritickej situácie kresťanov v niektorých oblastiach sveta, a tiež obrany a podpory hodnôt týkajúcich sa dôstojnosti osoby, ochrany ľudského života a rodiny, píše sa ďalej vo vyhlásení.

Prezident Putin vyjadril vďaku za list, ktorý mu Svätý Otec poslal pri príležitosti stretnutia G20 v Petrohrade. Osobitnú pozornosť na stretnutí obe strany venovali snahe o dosiahnutie mieru na Blízkom východe a zložitej situácii v Sýrii. Všetci účastníci stretnutia sa zhodli na potrebe dosiahnuť čo najskôr zastavenie násilností a poskytnúť humanitárnu pomoc trpiacemu obyvateľstvu. Tiež vyjadrili podporu konkrétnym iniciatívam, ktoré hľadajú mierové riešenie konfliktu prostredníctvom rokovaní a do rozhovorov zapájajú rozličné náboženské a etnické skupiny, pretože chápu ich nezastupiteľnú úlohu v spoločnosti. Ruský prezident odovzdal pápežovi Františkovi aj pozdrav od moskovského patriarchu Kirilla, najvyššieho predstaviteľa ruskej ortodoxnej cirkvi. **RV/mk/sníмка RV**

Svätý Otec pútnikom z Ukrajiny: budujte mosty bratstva

Vatikán 25. novembra (TK KBS) Svätý Otec František pozdravil 25. novembra v Bazilike sv. Petra gréckokatolíkov z Ukrajiny a Bieloruska, ktorí prišli do Ríma na púť k hrobu svätého biskupa a mučeníka Jozafáta Kunceviča (1580 – 1624). Púť pri príležitosti 50. výročia uloženia pozostatkov svätca pod oltár sv. Bazila Veľkého, v pravej lodi vatikánskej baziliky, vedú biskupi synody Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi.

Svätý Otec začal svoj príhovor pozdravom v ukrajinským jazyku: „Слава Ісусу Христу!“ Z histórie udalosti pred 50 rokov pripomenul, že bol to pápež Pavol VI., ktorý 22. novembra 1963 dal uložiť telo sv. Jozafáta na toto miesto v blízkosti hrobu sv. Petra. Svätý ukrajinský mučeník sa totiž rozhodol pre mníšsky život podľa reguly sv. Bazila. Ako arcibiskup sa so všetkých síl usiloval o zjednotenie cirkvi s nástupcom sv. Petra. Odkaz tohto snaženia sv. Jozafáta pápež František priblížil slovami:

„Drahí bratia a sestry, spomienka na tohto svätého mučeníka nám hovorí o spoločenstve svätých, spoločenstve života medzi všetkými tými, ktorí patria Kristovi. Je to skutočnosť, ktorá nám dáva cítiť predchuť večného života, pretože radostné spoločenstvo všetkých svätých je dôležitým aspektom večného života. «Každý bude milovať druhého ako seba samého» – učí sv. Tomáš Akvinský –, «a preto sa bude tešiť z dobra iných ako zo svojho vlastného. Takže radosť jednotlivca bude tým väčšia, čím väčšia bude radosť všetkých ostatných blažených» (Prednášky o Význaní viery). Ak je takýmto spoločenstvom Cirkvi, potom každý aspekt nášho kresťanského života môže byť oživovaný túžbou spoločne budovať, spolupracovať, učiť sa od seba navzájom, byť spolu svedkami viery. Ježiš Kristus, vzkriesený Pán, nás sprevádza na tejto ceste a je stredobodom tejto cesty. Táto túžba po spoločenstve nás podnecuje, aby sme sa usilovali navzájom sa chápať a rešpektovať, a tiež prijať a ponúknuť bratské napomenutie. Drahí bratia a sestry, najlepší spôsob, ako osláviť svätého Jozafáta, je láska medzi nami, láska a služba jednote Cirkvi. V tomto sme podporovaní i odvážnym svedectvom mnohých mučeníkov nedávnej doby, ktoré predstavuje veľké bohatstvo a veľkú posilu pre vašu cirkev.“

Svätý Otec prítomným pútnikom z Ukrajiny a Bieloruska poprial, aby im úsilie o hlboké spoločenstvo s Katolíckou cirkvou „pomohlo budovať mosty bratstva s inými cirkvami a cirkevnými spoločenstvami na ukrajinskej pôde a všade, kde sa ich komunity nachádzajú“. „Na príhovor Panny Márie a sv. Jozafáta nech vás Pán stále sprevádza a nech vás žehná!“ – povedal na záver dnešného stretnutia vo vatikánskej bazilike a dodal prosbu o modlitbu za neho.

V Bazilike sv. Petra sa pri príležitosti výročia slávil dnes ráno Božská liturgia na počesť sv. Jozafáta. Archijerejskej svätej liturgii predsedal vyšší arcibiskup Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi Sviatoslav Ševčuk spolu s kardinálom Leonardom Sandrim, prefektom Kongregácie pre východné cirkvi. Koncelebrovali biskupi synody Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi, ktorí sprevádzajú púť s približne tritisíc účastníkmi.

Ukrajinským pútnikom sa pápež František prihovoral aj pri nedeľu pri modlitbe Anjel Pána na záver slávnosti ukončenia Roka viery. Pripomenul milióny obetí tzv. „Holodomoru“, veľkého hladomoru spôsobeného sovietskym režimom, ktorého 80. výročie si Ukrajina v týchto dňoch pripomína. **RV/jak**

Paraguajský prezident vo Vatikáne

25. novembra (TK KBS) Svätý Otec František prijal 25. novembra na audiencii prezidenta Paraguajskej republiky Horacia Manuela Cartesa Jaru, ktorý sa následne stretol Mons. Pietrom Parolinom, vatikánskym štátnym sekretárom a Mons. Dominique Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi. Ako sa uvádza v komuniké Tlačového strediska Svätej stolice, počas úprimných rozhovorov boli vyzdvihnuté vynikajúce vzťahy medzi Svätou stolicou a Paraguajom, potom sa hovorilo o otázkach spoločného záujmu, ktoré sa týkajú situácie v krajine a v regióne. Je nimi najmä boj proti chudobe a korupcii, podpora integrálneho rozvoja človeka a rešpektovanie ľudských práv. Stretnutie zdôraznilo úlohu a prínos Cirkvi v spoločnosti, rovnako ako spoluprácu na medzinárodnej úrovni.

RV/jak

Argentínskym odborárom Svätý Otec pripomenul záväzok voči Školám stretnutia

Vatikán 27. novembra (TK KBS) V dome sv. Marty sa 26. novembra uskutočnilo stretnutie Svätého Otca so skupinou predstaviteľov zamestnaneckých odborov z Argentíny. Pápež František pozval prítomných, aby sa zasadili za „kultúru stretnutia a za pokoj“. Svojim krajanom pripomenul olivu, ktorú ako kardinál a arcibiskup Buenos Aires zasadil v roku 2000 na Plaza de Mayo. Táto symbolická oliva predstavuje úsilie o podporu takzvaných Škôl stretnutia. Ide o iniciatívu, navrhnutú počas jeho biskupskej služby v argentínskom hlavnom meste. Hlavných spolupracovníkov a zástupcov firiem, ktorí sa starajú o technické zabezpečenie sieťového projektu Svätý Otec prijal aj osobitne, krátko pred stretnutím s odborármi.

Iniciatívu tzv. „susedskej školy“ (Escuela de Vecinos) a „sesterských škôl“ (Escuelas Hermanas) podnietil Jorge Bergoglio ako arcibiskup Buenos Aires. Na základe skúseností v Argentíne sa Pápežská akadémia vied v auguste tohto roka rozhodla podporiť vytvorenie medzinárodnej výchovnej siete škôl. Školy zapojené do „Svetovej siete škôl stretnutia“ sa inšpirujú nasledovnými siedmimi ideálmi: 1. Prostredníctvom výchovy budovať inkluzívnu spoločnosť, v ktorej môže každý disponovať tým, čo je nevyhnutné pre rozvinutie jeho životného projektu v súlade s vlastnou kultúrou a vlastným presvedčením, s univerzálnymi transkultúrnymi hodnotami a pri rešpektovaní životného prostredia. 2. Rozvíjať otvorený postoj k tým, ktorí sú odlišní, smerujúc k stále integrovanejšiemu svetu

bez straty bohatstva rozdielností. 3. Vnímať výchovu a vzdelávanie ako cestu, na ktorej každý rozvíja svoje schopnosti najlepším možným spôsobom pre dobro spoločenstva a pre svoje vlastné šťastie. 4. Podporovať spoluprácu medzi študentmi vo vzťahu k občianskej zodpovednosti a politike, s ohľadom na aktívnu účasť na všeobecnom dobre. 5. Povýšiť spoluprácu a solidaritu nad každú formu konkurenčného egoizmu. 6. Aplikovať vedu a techniku v prospech výchovy a vzdelávania. 7. Podporovať povedomie zodpovednosti za životné prostredie, udržateľný rozvoj, spravodlivosť a pokoj. V pozadí iniciatívy vytvorenia „Svetovej siete škôl stretnutia“ stojí myšlienka budovania kultúry stretnutia a vzťahu ako procesu, ktorý napomáha rastu integrálnej humanizácie.

RV/jak

Svätý Otec: Aj rugby nás núti premýšľať o živote

Vatikán 22. novembra (TK KBS) Svätý Otec František 22. novembra prijal na audiencii vo Vatikáne športovcov a funkcionárov národných rugbyových tímov Argentíny a Talianska pred ich spoločným zápasom v Ríme. Počas stretnutia, ktoré sa nieslo vo veľmi uvoľnenej a priateľskej atmosfére, sa im prihovoral aj týmito slovami:

„Rugby je veľmi sympatický šport, a hovorím vám to, pretože to takto vidím: je to tvrdý šport, dochádza počas neho k mnohým fyzickým stretom, ale nie je tam žiadne násilie, je tam veľká lojalnosť, veľký rešpekt. Hrať rugby je namáhavé, nie je to veru žiadna prechádzka! Myslím si, že je to osožné aj pre zocelenie charakteru, pre silu vôle. Ďalším aspektom, ktorý sa tu objavuje, je vyváženosť medzi skupinou a jednotlivcom. Sú tam známe «ruvačky», ktoré na nás často robia dojem! Stoja proti sebe dve mužstvá, dve kompaktné skupiny, ktoré do seba navzájom strkajú, a balansujú. A potom sú tu individuálne akcie, horlivý beh smerom k «cieľu». Je to tak, v rugby sa beží k «cieľu»! Toto slovo je tak pekné, tak dôležité, že nás núti premýšľať o živote, pretože celý náš život je o cieľi: toto hľadanie, hľadanie cieľa, je namáhavé, vyžaduje si boj, odhodlanie, ale dôležité je, aby sme nebežali sami! Na to, aby sme sa dostali do cieľa, potrebujeme bežať spolu. Lopta tak bude prechádzať z rúk do rúk a my sa budeme spoločne posúvať dopredu, až kým nedôjdeme k cieľu. A potom sa bude oslavovať!“

Pápež František následne zažartoval, že jeho interpretácia tohto športu nie je veľmi technická, pretože sa na rugby pozerá pohľadom biskupa. „Ako biskup vám prajem, aby ste toto všetko uplatňovali v praxi aj mimo ihriska, aby ste to uplatňovali aj vo vašom živote,“ uviedol Svätý Otec. V závere stretnutia hráčom pripomenul svoje modlitby za nich a požiadal ich, aby sa aj oni modlili za neho.

RV/mf

Nová exhortácia Svätého Otca Františka Evangelii Gaudium

Vatikán 26. novembra (TK KBS) „Radosť evanjelia naplňa srdce a celý život tých, ktorí sa stretávajú s Ježišom. Tí, čo prijímajú jeho spásu, sú oslobodení od hriechu, od smútku, od vnútornej prázdnoty, od izolovanosti. S Ježišom Kristom sa vždy rodí a znovuzrodzuje radosť. V tejto exhortácii sa chcem obrátiť

na veriacich kresťanov, aby som ich pozval na novú etapu evanjelizácie, vyznačujúcu sa touto radosťou, a ukázať cesty pre napredovanie Cirkvi v najbližších rokoch.“ (EG 1) Týmto slovami sa začína apoštolská exhortácia Evangelii gaudium (Radosť evanjelia) Svätého Otca Františka, určená biskupom, kňazom a diakonom, zasväteným osobám a veriaciim laikom. Jej témou je ohlasovanie evanjelia v súčasnom svete.

Text exhortácie vo svetových jazykoch dnes napoludnie predstavili verejnosti v Tlačovom stredisku Svätej stolice predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie Mons. Rino Fisichella, generálny sekretár Biskupskej synody Mons. Lorenzo Baldisseri a predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky Mons. Claudio Maria Celli. Rozsiahly 223-stranový dokument, ktorý má charakter apoštolskej exhortácie, čiže pápežského listu na povzbudenie veriacich, pozostáva z piatich kapitol: (1) Misionárska transformácia Cirkvi, (2) V kríze komunitného úsilia, (3) Ohlasovanie evanjelia, (4) Sociálny rozmer evanjelizácie, (5) Evanjelizátori s Duchom.

RV/jb/snímka RV

Mons. Fisichella: Exhortácia je začiatkom novej etapy evanjelizácie

Vatikán 26. novembra (TK KBS) Pri predstavení novej apoštolskej exhortácie pápeža Františka v Tlačovom stredisku Svätej stolice sa k obsahu dokumentu bližšie vyjadril predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie Mons. Rino Fisichella. Podľa jeho slov Evangelii gaudium predstavuje pre Cirkev „pozvanie znovu nadobudnúť prorockú

a pozitívnu víziu reality bez zastierania si ťažkostí.“ Novinárom prítomným v Aule Jána Pavla II. okrem iného povedal:

„Pápež František vlieva odvahu a pobáda hľadiť do budúcnosti, a to aj napriek momentu krízy, keď nanovo predkladá Kristov kríž a jeho vzkriesenie ako «symbol víťazstva» (EG 85). Pápež František sa viackrát odvoláva na Propozície synody z októbra 2012, poukazujúc na to, aký dôležitý referenčný bod predstavoval príspevok synody pre prípravu tejto exhortácie. Text však prekračuje rámec skúsenosti synody. Na týchto stranách pápež predostiera nielen svoje predchádzajúce pastoračné skúsenosti, ale predovšetkým svoju výzvu chopiť sa okamihu milosti, ktorý Cirkev zažíva, a tak sa s vierou, presvedčením a nadšením vydať na novú etapu cesty evanjelizácie. Nadviazaním na učenie Evangelii nuntiandi Pavla VI. kladie opätovne do centra Ježiša Krista, prvého evanjelizátora, ktorý nás dnes všetkých volá, aby sme s ním mali účasť na diele spásy (EG 12).

«Misijná činnosť je paradigmou každého dieťa Cirkvi» (EG 15), tvrdí Svätý Otec, preto je nutné využiť priaznivý čas rozpoznať a vniesť do života «novú etapu» evanjelizácie (EG 17). Tá nachádza vyjadrenie vo dvoch špecifických oblastiach, ktoré udávajú základnú líniu exhortácie. Na jednej strane sa pápež František obracia na jednotlivé cirkvi, aby pri priamom prežívaní náročných úloh i príležitostí v každom jednotlivom kultúrnom kontexte boli schopné predkladať osobitné aspekty novej evanjelizácie vo svojich krajinách. Na druhej strane pápež načrtáva spoločný základ, aby celá Cirkev a každý jeden evanjelizátor mohli objaviť spoločnú metodológiu, aby im bolo jasné, že evanjelizačné úsilie vedie vždy cestou spoluúčasti, delenia sa, a nie izolácie.

Nasledujúcich sedem bodov, obsiahnutých v piatich kapitolách exhortácie tvorí základné piliere vízie pápeža Františka o novej evanjelizácii: reforma Cirkvi vedúca k misijnej činnosti, pokušenia pre pastoračných pracovníkov, Cirkev chápaná ako celok Božieho ľudu, ktorý evanjelizuje, homília a jej príprava, sociálne začlenenie chudobných, pokoj a sociálny dialóg, duchovné motivácie pre misijnú aktivitu. Zjednocujúce spojivo týchto tém predstavuje milosrdná láska Boha, ktorý vychádza v ústrety každému človeku, aby ukázal, čo je srdcom jeho zjavenia: to, že život každého človeka nadobúda zmysel v stretnutí s Ježišom Kristom a v radosť z delenia sa s touto skúsenosťou lásky s druhými. (EG 8).“

RV/mf, jb

Svätý Otec František: Medzináboženský dialóg musí byť autentický

Vatikán 28. novembra (TK KBS) „Členovia rôznych náboženských tradícií v občianskej spoločnosti“ je názov témy plenárneho zasadnutia Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg, ktoré sa vo Vatikáne začalo v pondelok 25. novembra. Členov dikastéria na čele s jeho predsedom kardinálom Jean-Louisom Tauranom vo štvrtok 28. novembra na audiencii prijal pápež František. Vo svojom príhovore nadviazal na tému zasadnutia, keď povedal: „Katolícka cirkev si je vedomá hodnoty, akú predstavuje podpora priateľstva a rešpektu medzi mužmi a ženami rôznych náboženských tradícií. Čoraz viac si uvedomujeme jej dôležitosť, či už preto, že svet sa istým spôsobom «zmenšil», či preto, že fenomén migrácie zvyšuje kontakt medzi ľuďmi a spoločnosťami pochádzajúcimi z odlišných tradícií, kultúr a náboženstiev. Táto skutočnosť je výzvou pre naše svedomie ako kresťanov, je výzvou na pochopenie viery a na konkrétny život miestnych cirkví, farností, veľkého počtu veriacich.“

Ako Svätý Otec povedal, vo svete je v súčasnosti ešte mnoho miest, kde je takéto spolužitie veľmi ťažké. Zvlášť v prípadoch, keď sa politické a ekonomické motívy nadradujú nad kultúrne a náboženské špecifiká, nezriedka vychádzajúc z chýb minulosti. Hrozí tak vyvolávanie strachu a nedôvery. Prekonanie tohto strachu je podľa pápeža Františka možné jedine cestou dialógu, pestovaním priateľstva a úcty:

„Viestť dialóg neznamenať vzdať sa vlastnej identity, keď vychádzame v ústrety druhým, a neznamenať ani pristúpiť ku kompromisom v oblasti viery a kresťanskej morálky. Práve naopak, «súčasťou skutočnej otvorenosti je vytrvalosť v pevnosti vo svojom najhlbšom presvedčení, s jasnou a radosnou identitou» (Evangelií gaudium, 251), a tak otvorenosť pre pochopenie právd toho druhého, schopnosť úctivých ľudských vzťahov a presvedčenie o tom, že stretnutie s tými, ktorí sa od nás líšia, môže byť príležitosťou pre rast bratstva, na obohatenie a vydávanie svedectva. To je dôvod, prečo

sa medzináboženský dialóg a evanjelizácia navzájom nevylučujú, ale sú si navzájom zdrojom. Nič nevnučujeme, nepoužívame žiadnu ľstivú stratégiu, aby sme prilákali veriacich, ale radostne a skromne vydávame svedectvo o tom, v čo veríme a kým sme. Vskutku, také stretnutie, pri ktorom by každý odložil bokom to, v čo verí, a predstieral by, že sa vzdáva toho, čo mu je najcennejšie, by rozhodne nebolo opravdivým vzťahom. V takomto prípade by sme mohli hovoriť o fingovanom bratstve. Ako Ježišovi učeníci sa musíme usilovať zvíťaziť nad strachom, byť vždy pripravení urobiť prvý krok, bez toho, aby sme sa nechali odradiť ťažkosťami a neporozumeniami.“

Pápež František však v druhej časti príhovoru hovoril aj o inom strachu, ktorý sa šíri súčasnou spoločnosťou:

„Konštruktívny dialóg medzi ľuďmi rôznych náboženských tradícií rovnako slúži k prekonaniu ďalšieho strachu, ktorý, žiaľ, v čoraz viac sekularizovanej spoločnosti, narastá: strachu z rôznych náboženských tradícií a náboženskej dimenzie ako takej. Náboženstvo je vnímané ako čosi nepotrebné, či dokonca nebezpečné; občas sa predkladajú tvrdenia, akoby sa kresťania pri výkone zamestnania mali vzdať svojich náboženských a morálnych presvedčení (porov. Príhovor Benedikta XVI. diplomatickému zboru 10. januára 2011). Šíri sa tiež idea, podľa ktorej by vzájomné spolunažívanie bolo možné iba pri skrytí vlastnej náboženskej príslušnosti, stretávaním sa v akomsi neutrálnom priestore, bez odkazov na čokoľvek transcendentné.

Avšak aj tu vyvstáva otázka, ako by bolo možné vytvoriť skutočné vzťahy, vybudovať spoločnosť, ktorá by bola skutočným spoločným domovom, ak by sme odstavili bokom to, čo každý považuje za intímnu súčasť svojho bytia? Nemôžeme nad bratstvom uvažovať ako nad niečím vytvoreným v «laboratóriu». Samozrejme, je potrebné, aby sa toto všetko odohrávalo v úcte voči presvedčeniu druhých, aj tých, ktorí sú neveriaci, ale musíme mať odvahu a trpezlivosť vychádzať si navzájom v ústrety, s rešpektovaním toho, kým sme.

Budúcnosť spočíva v spolužití rešpektujúcim rozmanitosťou, a nie v unifikácii na akési jediné, teoreticky neutrálné myslenie. Počas dlhých dejín sme boli svedkami takýchto tragédií nalinajkovania myslenia! Uznanie nespochybniteľného práva na slobodu náboženského vyznania sa preto stáva zásadným vo všetkých svojich rozmeroch. Magistérium Cirkvi sa k tomu počas posledných desaťročí vyjadrilo s veľkým dôrazom. Sme presvedčení, že vybudovanie mieru vo svete vedie touto cestou.“

RV/mf

Katolícka cirkev už poskytla sýrskym utečencom 78 miliónov dolárov

Vatikán 28. novembra (TK KBS) V Tlačovom stredisku Svätej stolice 27. novembra novinárom predstavili projekt humanitárnej misie zameraný na pomoc sýrskym deťom v Libanone, ktorý podporuje Pápežská rada Cor unum, Detská nemocnica Bambino Gesù v Ríme a libanonská pobočka Caritasu. Predseda vatikánskeho dikastéria kardinál Robert Sarah označil trojmesačnú misiu, ktorú odštartujú v decembri, za znak veľkého odhodlania a úzkej spolupráce rôznych štruktúr Svätej stolice. Vďaka finančným prostriedkom, poskytne misia v začiatkoch pomoc trom až štyrom tisícom deťom, pôjde predovšetkým o zakúpenie potrebných liekov. „Blížia sa Vianoce, obdobie, v ktorom, žiaľ, konzumizmus často zastiera posolstvo zvestovania Ježišovho narodenia. My si však myslíme, že najkrajším darčekom, ktorý môžeme darovať deťom trpiacim v dôsledku sýrskej vojny, aby sme im pomohli, je vrátiť im ich úsmev a schopnosť ďalej žiť, sprevádzajúc ich v raste, ktorý musí byť nielen materiálny, ale tiež a predovšetkým duchovný a ľudský,“ povedal predseda Pápežskej rady Cor unum.

Podľa zdrojov OSN zo Sýrie doteraz utiekli viac ako dva milióny ľudí, ktorí sa uchýlili zväčša v krajinách Blízkeho východu. Najväčší počet z nich sa nachádza v Libanone (viac ako 800-tisíc), ďalej v Jordánsku (515-tisíc) a v Turecku (460-tisíc). Až 52% z nich predstavujú deti a mladí do 17 rokov. V samotnej Sýrii sa nachádza viac ako 4 milióny vnútorne vysídlených osôb. Kardinál Robert Sarah dnes pripomenul júnové stretnutie s charitatívnymi organizáciami zamerané na koordináciu pomoci Sýrii, ktorého výsledkom bolo zriadenie informačného a komunikačného oddelenia v Bejrúte, spájajúceho všetky katolícke charitatívne inštitúcie.

Vďaka informáciám bejrútskeho inštitútu je známe, že Katolícka cirkev doteraz vyčlenila na pomoc sýrskym utečencom viac ako 78 miliónov dolárov, osobitne na zdravotnú starostlivosť, vzdelanie, pomoc starším či potraviny. Distribuovaná bola do 20 sýrskych miest, ako aj utečencom v krajinách ako je Libanon, Jordánsko, Turecko, Cyprus, Egypt, Irak a Arménsko. Finančné prostriedky na pomoc už poskytlo 60 inštitúcií a 40 katolíckych organizácií, vrátane Rádu maltézskych rytierov, Pomoci Cirkvi v núdzi, Jezuitskej služby utečencom a pod. Predseda Pápežskej rady Cor unum spolu so sekretárom navštívia začiatkom decembra Libanon, kde sa stretnú s biskupmi a charitatívnymi inštitúciami, a dohliadnu tak na prvé kroky tejto misie.

Program misijného projektu dnes predstavili aj riaditeľ Detskej nemocnice Bambino Gesù profesor Giuseppe Profitti, vedúci libanonskej charity páter Simon Faddoul a doktorka May El Hachemová, vedúca dermatologického oddelenia spomínanej nemocnice. Páter Faddoul opísal význam spustenia tohto projektu

týmito slovami: „Jeho cieľom je zmierniť bolesť a utrpenie mnohých deťom, ktoré žijú v Libanone, či sýrskych utečencov alebo deťom v hostiteľských komunitách. Na území Libanonu sa tejto kategórii konkrétnym spôsobom nevenuje žiadna humanitárna agentúra.“ **RV/jb**

Prvé verejné vystavenie relikvií svätého Petra

Vatikán 25. novembra (TK KBS) Pri slávnosti záveru Roka viery v Nedeľu Krista Kráľa 24. novembra boli po prvý raz verejne vystavené relikvie, ktoré sa pripisujú sv. apoštolovi Petrovi. Ide o niekoľko úlomkov kostí, uložených v umeleckej kovovej schránke, zdobenej reliéfom latinským nápisom s obsahom Ježišových slov „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev“ (Mt 16,18). Počas celej slávnosti bol otvorený relikviár umiestnený na čestnom mieste pri oltári a počas modlitby Kréda ho Svätý Otec držal v rukách v hlbokom sústreďení. V slávnostnom sprievode relikviár niesol pápežský sakristián, páter Pavol Benedik OSA, augustinián pochádzajúci zo Slovenska.

Relikviár v roku 1971 Pavol VI. umiestnil v pápežskom apartmáne. Vystavovaný bol síce každý rok 29. júna pri príležitosti slávnosti svätých Petra a Pavla, no iba v súkromnej kaplnke pápeža. Jeho obsah, predstavujúci niekoľko úlomkov kostí, objavili archeológovia v hĺbke pod hlavným oltárom Baziliky sv. Petra len relatívne nedávno, pred 60 rokmi. So systematickým archeologickým výskumom podzemia Baziliky sv. Petra začalo v roku 1939 z rozhodnutia Pia XII. Dôležité bolo prvé zistenie, že na predpokladanom mieste v priestore hrobky sa kostra apoštola nenachádza. Odborníci však od 50. rokov minulého storočia viedli rozsiahlu diskusiu v otázke identifikácie zvyškov kostí, objavených vo výklenku múra. Analýza ukázala, že ide o časti kostí približne 60 až 70-ročnej osoby, ktoré boli zabalené v purpurovej tkanine pretkávannej čistým zlatom.

Vzorky zemin na tkanine sa zhodujú s typom zemin na mieste Vatikánskej baziliky. Identifikácia zvyškov kostí ako relikvií sv. Petra sa spája s menom Margherity Guarducciovej, talianskej výskumníčky, ktorá požívala veľkú dôveru pápeža Pavla VI. Výskumom pod Bazilikou sa venovala od roku 1952 a vo svojej argumentácii vychádzala z interpretácie nástenných nápisov v priestore hrobky sv. Petra. Hoci dlhotrvajúca diskusia odborníkov nedospela k jednomyselnej zhode, pravosť relikvie zásadným spôsobom nevyúlčila. Výsledkom bolo nasledovné vyjadrenie pápeža Pavla VI. pri generálnej audiencii 26. júna 1968: „Na základe úsudku kvalifikovaných a rozvážnych kompetentných osôb máme pozitívnu mienku, že aj relikvie sv. Petra boli identifikované spôsobom, ktorý môžeme považovať za presvedčivý.“ **RV/jb**

Prezident SR menoval Mons. Jozefa Haľka za profesora v odbore katolícka teológia

Bratislava 26. novembra (TK KBS) V utorok 26. novembra predpoludním prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič pri slávnostnom stretnutí v Prezidentskom paláci na Hodžovom námestí v Bratislave vymenoval doc. ThDr. Mons. Jozefa Haľka, PhD., bratislavského pomocného biskupa, za vysokoškolského profesora v odbore katolícka teológia.

Mons. Jozef Haľko sa narodil v Bratislave 10. mája 1964. Za katolíckeho kňaza bol vysvätený 4. júla 1994 v Trnave. Od roku 1997 vyučoval ako vysokoškolský pedagóg cirkevné dejiny na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. V roku 2000 dosiahol doktorát na Pápežskej univerzite Santa Croce v Ríme. Od roku 2006 bol docentom Katedry cirkevných dejín RKCMBF UK. 31. januára 2012 bol vymenovaný za bratislavského pomocného biskupa a 17. marca 2012 v Katedrále sv. Martina v Bratislave prijal biskupskú konsekráciu. Je autorom mnohých vedeckých a popularizačných publikácií z oblasti cirkevnej histórie.

TK KBS/lu/snímka Marián Garaj

Mons. Stolárik: Nový Rímsky misál v slovenčine možno už o dva roky

Vatikán 25. novembra (TK KBS) Predseda Liturgickej komisie KBS Mons. Stanislav Stolárik v polovici novembra navštívil vo Vatikáne Kongregáciu pre Boží

kult a disciplínu sviatostí. Podľa jeho slov prefekt kongregácie kardinál Antonio Cañizares Llovera považuje za prioritnú záležitosť vzhľadom na Slovensko prípravu slovenskej verzie nového vydania Rímskeho misála. Podobne ako v prípade iných jazykov, nové vydanie bude obsahovať isté úpravy. Mons. Stolárik v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas priblížil prípravu nového vydania, ktorého predbežne plánovaný termín dokončenia v roku 2015 nie je podľa jeho slov nereálny. **RV/jb**

KBS zverejnila dekrét o vyhlásení Roka Sedembolestnej Panny Márie

Bratislava 26. novembra (TK KBS) Dokument podpísaný predsedom KBS, bratislavským arcibiskupom metropolitom Mons. Stanislavom Zvolenským a generálnym sekretárom KBS, banskobystričským diecéznym biskupom Mons. Mariánom Chovancom, vyhlasuje Rok Sedembolestnej Panny Márie od 1. januára do 31. decembra 2014. Vyvrcholením Roka bude púť k Sedembolestnej do Šaštína, 15. septembra 2014.

Želaním biskupov je, aby „všetci členovia Katolíckej cirkvi na Slovensku využili tento rok na prehĺbenie katolíckej viery a úcty voči našej Matke, Sedembolestnej Panne Márii, patrónke Slovenska.“ Biskupi zároveň povzbudzujú veriacich, aby sa počas jubilejného roka prehĺbili v modlitbe posvätného ruženca. **TK KBS/mk**

KBS vydala dekrét o nových formulách s menom sv. Jozefa vo svätej omši

Bratislava 28. novembra (TK KBS) Od 1. decembra 2013 sa na Slovensku v eucharistických modlitbách svätej omše bude spomínať aj meno svätého Jozefa, ženicha Panny Márie. Konferencia biskupov Slovenska (KBS) vydala 26. novembra 2013 v tejto veci dekrét podpísaný jej predsedom, Mons. Stanislavom Zvolenským, bratislavským arcibiskupom metropolitom.

KBS schválila znenie formúl v II., III. a IV. eucharistickej modlitbe svätej omše už počas svojho 75. plenárneho zasadania 3.-4. júla 2013 v Nitre. Vatikánska Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí potvrdila slovenské znenie predložených formúl 8. októbra 2013, a tým ho urobila „typickým“ pre slovenský jazyk.

Vo svätých omšiach sa v eucharistických modlitbách, na mieste vyjadrujúcom túžbu veriacich po spoločenstve so svätými, na prvom mieste s Pannou Máriou, bude sa pridávať aj formula „so svätým Jozefom, jej ženíchom“. **KBS**

Biskup Judák požehnal budovu bývalého kláštora v Močenku

Nitra 23. novembra (TK KBS) Sobota 23. novembra 2013 bola pre Farnosť Močenok v Nitrianskej die-

céze mimoriadne slávnostná. Vo farskom kostole sv. Klementa Rímskeho, pápeža a mučenika slávil nitriansky biskup Mons. Viliam Judák hodovú svätú omšu za hojnej účasti kňazov a veriacich.

Slávnostným kazateľom pri svätej omši bol Mons. Ladislav Belás, zoborský titulárny opát, ktorý vo svojej homílii poukázal na význam oboch Zoborských listín, no zvýraznil tú z roku 1113, nakoľko v nej sa nachádza prvá písomná zmienka o obci Močenok. Slávnostný kazateľ zároveň prepojal patrocínium farského kostola s cyrilometodskou misiou, ktorej 1 150 výročie príchodu na naše územie si stále pripomínáme. Na záver svätej omše bolo otcovi biskupovi Viliamovi z rúk starostu obce odovzdané najvyššie vyznamenanie obce - čestné občianstvo. Jeho udelením obec ocenila osobnostný prínos otca biskupa pri šírení úcty k sv. Gorazdovi, propagáciu obce doma i v zahraničí, ako aj dlhoročnú vzájomnú spoluprácu. Po skončení bohoslužby sa sprievod presunul pred zrekonštruovanú budovu bývalého kláštora pri kostole, ktorú otec biskup požehnal.

Po rekonštrukcii dostala budova aj nový názov: Múzeum a galéria svätého Gorazda.

Zrekonštruovaná a biskupom Viliamom Judákom požehnaná budova je určená pre šírenie úcty k sv. Gorazdovi, rozvoju duchovného života a uchovávaní miestnych tradícií.

Juraj Lenický a Miroslav Lyko

Eparchiálny odpust so zakončením Roka viery v Trebišove

Trebišov 24. novembra (TK KBS) V monastierskej Kaplnke Krista Kráľa v Trebišove sa uplynulý víkend konala eparchiálna odpustová slávnosť. V sobotu po veľkej večerní vystúpili s pásmom piesní a žalmov týkajúcich sa mesiášskeho titulu „kráľ“ mladí z Veľkej Trne. Svätú liturgiu slávil s kňazmi Vladimír Tomko, protosynkel Košickej eparchie. V kázni uviedol, že my, ľudia, mnohokrát vedíme dvojtvárny život. To však vidia naši blížni, ale ešte

lepšie nás pozná náš kráľ Kristus, ktorý je Bohom a dni nášho života nie sú pred ním ukryté. Kristus sa kráľovsky odmieňa svojim verným tým, že má pre nich pripravený večný život v nebi. „Vstúpiť do Božieho kráľovstva znamená pre každého usilovne ho dobíjať“ zakončil Tomko svoju úvahu.

V nedeľu kaplnku navštívil vladyka Milan Chatur, košický eparcha, a slávil v nej archijerejskú liturgiu. V homílii uviedol, že na Krista Kráľa správne hľadáme iba očami viery. Každý pozemský kráľ má svoje územie, svoju moc a vojenskú silu proti odporcom. Kristovi Kráľovi patrí celý svet, svoju moc dokázal pri uzdravení mnohých a vrátení života zosnulých. Kristus používa moc lásky až po obeť na kríži. V takomto pohľade viery je možné oslavovať Krista Kráľa a zveriť mu celý svoj život. Vladyka Milan na záver liturgie ukončil Rok viery v Košickej eparchii modlitbou a poďakovaním za svedectvá života z viery.

Michal Hospodár

Posviacka obnoveného chrámu a denného stacionára v Sačurove

Sačurov 25. novembra (TK KBS) Pomocný prešovský biskup Milan Lach SJ v nedeľu 24. novembra navštívil Sačurov, kde v budove bývalej gréckokatolíckej fary posvätil nový denný stacionár – Dom sv. Simeona – zriadený Gréckokatolíckou charitou v Prešove, a obnovený interier gréckokatolíckeho Chrámu Ochrany Presvätej Bohorodičky.

Slávnosť pokračovala posviackou obnoveného interiéru farského chrámu a obnoveného ikonostasu. Sústrediac svoju pozornosť na Nedeľu Krista Kráľa, vladyka Milan v homílii povedal, že Kristovo kráľovstvo charakterizujú štyri skutočnosti: 1. V jeho kráľovstve platí pravidlo sebadarovania. Kristus urobil krok sebadarovania na kríži, uponížil sa až na kríž. „Preto sme v tomto kráľovstve aj my povolaní k sebadarovaniu.“ 2. Láska – milovať Boha a milovať blížneho. Jediné, čo si so sebou zoberieme z tohto života, je láska. Iba láska je presvedčivá, iba ona môže presvedčiť iných, v akého Boha veríme. „Kresťanstvo nie je ideológia, ale štýl života.“ 3. Služba pravde. „Nie sú dve pravdy. Iba Kristus je pravda. Preto sme povolaní aj my vydávať svedectvo pravde, a to v každej situácii, aj keby sme preto museli priniesť veľké obeť.“ 4. Kristus nechce do svojho kráľovstva získavať násilím. On každému necháva slobodu. Každého však neustále pozýva do jednoty s ním. „Jeho kráľovstvo sa najviac ukazuje v jeho utrpení, v strastnom týždni, ale vzápätí aj v kontexte slávneho Christos voskrese. Toto je jeho kráľovstvo, do ktorého nás pozýva.“

V závere slávnosti slová vďačnosti vyjadril riaditeľ Gréckokatolíckej charity v Prešove Peter Valiček. -fp-

Trnavskú arcidiecézu na záver tohtoročnej novény zverili Panne Márii

Trnava 23. novembra (TK KBS) Vo štvrtok 21. novembra, na spomienku Obetovania Panny Márie, zakončili biskupi a vyše stodesať kňazov spolu s množstvom pútnikov Novénu k Trnavskej Panne Márii. Počas deviatich dní veriaci Trnavy, a vďaka katolíckym masovokomunikačným prostriedkom i celého Slovenska, premýšľali nad myšlienkou Svätého Otca Františka z jeho prvej encykliky *Lumen Fidei* „Svetlo viery... treba ho znovu objaviť... aby rástlo a osvetľovalo životnú cestu človeka“. Každý večer sa striedali kazatelia, slovenskí biskupi, aby prítomným sprostredkovali Božie slovo ako výzvu k prehĺbeniu viery.

Hlavným celebrantom záverečnej večernej svätej omše tohtoročnej Trnavskej novény a zároveň i slávnostným kazateľom bol košický pomocný biskup Stanislav Stolárik. Biskup Stolárik hneď v úvode svätej omše, po privítaní trnavským dekanom Stanislavom Vojtkom, veľmi dobre a zábavne nadviazal na kazateľa z predchádzajúceho dňa, žilinského diecézneho biskupa Tomáša Galisa, keď sa prítomných spýtal, či si so sebou priniesli aj päť prstov symbolizujúcich najpotrebnejšiu vetu v živote kresťana - «Urobili sme to pre Teba (Ježišu)». Podľa hlavného celebranta táto novéna veľmi dobre pripravila aj vstup Slovenska do Roka Sedembolestnej Panny Márie, ktorý nedávno vyhlásila KBS a začne sa 1. januára 2014.

Slávnostný kazateľ sa vo svojej «živej» homílii zamýšľal nad myšlienkou z encykliky *Svetlo viery* - «Mária - blahoslavená, ktorá uverila». Najprv poukázal na históriu vývoja milostivého obrazu Panny Márie. Čo je však dôležitejšie ako história samotného vývoja obrazu, „je to, čo tu už bolo naznačené predovšetkým v slovách pána dekana..., že táto tradícia je tu živá aj vďaka veľmi múdreému rozhodnutiu otcov mesta konať neustále, každoročne, túto pobožnosť vďakyvzdávania za veľké Božie dobrodenie, ktoré sa mestu, okoliu a povedzme i národu dostalo na príhovor Matky Božej, uctievanej na tomto mieste. A tak ja by som si dovoľil pomenovať túto tradíciu ako mariánsku pamäť..., ktorú uchováвате vyše 350 rokov od prvých krvavých znakov na obraze“, povedal košický pomocný biskup.

Pápež hovorí vo svojej encyklike *Lumen Fidei* aj o Máriinej pamäti, ktorá je charakterizovaná slovami evanjelistu sv. Lukáša «o dobrej pôde». Mária sa vo svojom živote otvorila pôsobeniu Božej milosti. „Máriina pamäť a jej neustála pripravenosť ju uspôsobovala na to, aby skutočne to všetko, čo v tej chvíli Pán od nej očakával v plnosti času, mohla táto ikona viery realizovať. Podľa jej príkladu sa musím stále sám seba pýtať: «Bože, čo odo mňa chceš?»“, skonštatoval slávnostný kazateľ.

Táto Máriina pamäť je pre nás povzbudením, aby sme sa pýtali sami seba, či sa nechávame Bohom prekvapíť alebo sa uzatvárame do svojich istôt. Mária bola Bohom vedená pod kríž a necúvla. Dali sme Bohu vo svojich povolaniach, či už k zasvätenému životu, alebo k manželstvu, či do dospelého kresťanského života svoje «áno», ktoré treba každý deň opakovať.

Ak sa vrátíme trochu na začiatok encykliky, zistíme, že pápež v uvažovaní o svetle viery začína konštatovaním, či dnes ešte niekoho zaujíma svetlo viery. Ľudia chcú iluzórne svetlo viery a nie pravé. Akoby veriť a hľadať si odporovali... a pápež poukazuje na tú, ktorá je blahoslavená, lebo uverila. Mária hľadala a uverila. Prijala Kristovo svetlo, Božie svetlo... „Ako utužovať v nás samých toto svetlo viery?... Kričme spolu so slepým Bartimejom: «Pane Ježišu Kriste, Syn Dávidov, zmiluj sa nad mnou»... Prederme sa cez barikády, cez nami vystavané prekážky... Ale poďme k tomu, čo pápež povedal, poďakovať za to všetko... pretože sila modlitby je taká veľká, že ju nič neprekoná“, uzavrel kazateľ.

„Postoj človeka, ktorý narába so svetlom viery a chce, aby sa stále viac rozsvetcovalo, má i mariánsku pamäť, vníma i Máriinu pamäť, je hľadač pravdy a pýta sa ako sa to stane, ale je plný pokory pred Pánom a povie: «Hľa, verný služobník, chcem plniť tvoju vôľu», takto nanovo rozsvetcuje práve toto svetlo viery», zakončil biskup Stolárik slávnostnú homíliu.

Svätá omša pokračovala slávením Liturgie Eucharistie, pri ktorej sa dala vnímať hlboká duchovná jednota kňazov so svojimi biskupmi. V závere svätej omše zazneli poďakovania trnavského dekana, trnavského arcibiskupa a zástupcov veriacich centrálnej farnosti mesta Trnava. Požehnaním ukončil hlavný celebrant, košický pomocný biskup Stanislav Stolárik, záverečnú svätú omšu. Následne asistenti zložili, za zvukov fanfár, milostivý obraz Trnavskej Panny Márie z hlavného oltára baziliky a v slávnostnej procesii ho preniesli, za spevu piesne „Neopúšťaj nás“, do Mariánskej kaplnky. V nej zaspievali slávnostné *Te Deum* a pápežskú hymnu. Úplne na záver sa celá Bazilika minor sv. Mikuláša rozoznala modlitbou zverenia Trnavskej arcidiecézy pod ochranu Panny Márie.

Z rán modernej doby ubolená Trnava opäť raz prežívala svoje vzkriesenie s Kristom, ktorý pútnikom počas uplynulých deviatich dní Trnavskej novény 2013 denno-denne daroval uzdravujúcu lásku vo sviatosti zmierenia prostredníctvom kňazov – spovedníkov v Bazilike sv. Mikuláša, či svoju posilňujúcu lásku, s ktorou sa spájali v Eucharistii.

ABÚ TT/sníмка A. Kováčiková

Biskup Haľko sprevádzal početné publikum v Katedrále sv. Martina

Bratislava 24. novembra (TK KBS) V sobotu 23. novembra absolvovalo početné publikum (okolo 75 ľudí) prehliadku bratislavskej pýchy - Katedrály sv. Martina. Jeho jedinečnú atmosféru si vychutnali v sprievode bratislavského pomocného biskupa Mons. Jozefa Haľka. Prítomným návštevníkom pútavým spôsobom opísal osudy hlavného dómskeho oltára, o bratislavských korunováciach, symbolike plastík na kanonických stallách, o vojnovom oltári či jazdeckej soche sv. Martina. Z prvej ruky sa tiež dozvedeli, ako pred niekoľkými rokmi v krypte pod presbytériom opätovne objavili hrob ostrihomských arcibiskupov Pázmánya a Lippaya. **Ján Vyhnánek**

Arcibiskup Orosch požehnal Dom Panny Márie v Trnave

Trnava 25. novembra (TK KBS) V sobotu 23. novembra v popoludňajších hodinách požehnal trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch Dom Panny Márie na ulici Andreja Žarnova v Trnave.

Slávnostnej svätej omše, počas ktorej trnavský arcibiskup Ján Orosch požehnal priestory Kaplnky Panny Márie Snežnej spolu s celým Domom Panny Márie, sa na čele s primátorom mesta Trnava Vladimírom Butkom zúčastnilo približne sto ľudí. Priestory obnoveného, a už i požehnaného domu budú slúžiť ako internát pre vysokoškolské študentky. Nachádzajú sa v ňom i priestory na apoštolát s mládežou a stretnutia novovzniknutého tretieho rádu pri Kongregácii Dcéry Božskej Lásky, ktorý sa volá Rodina Božskej Lásky. V Kaplnke Panny Márie Snežnej bude uchovávaná Najsvätejšia Eucharistia. Celú slávnosť zakončili malým rodinným agapé v obnovených priestoroch Domu Panny Márie.

Veľká hĺbková rekonštrukcia internátu, kaplnky a priestoru na apoštolát bola vykonaná iba za tri mesiace, čo pokladajú všetci zainteresovaní za malý zázrak na príhovor Panny Márie Snežnej alebo Trikrát Obdivuhodnej. Návrh vypracovali architekti Blanka a Peter Seidloví a do praxe ho zapracovali majstri Peter Klanica a Stanislav Suchoň spolu s tímom robotníkov. Sestry - Dcéry Božskej Lásky sú vďačné Pan-

ne Márii aj všetkým, ktorí jej pomohli vytvoriť Dom a kaplnku pre Pána Ježiša. Ich vrúcny želaním je, aby Panna Mária naplňala Božiu vôľu v tomto jej dome a mnohých priviedla k svojmu Synovi.

Dom Panny Márie je bývalým Mariánskym ústavom a Kláštorom Dcéry Božskej Lásky (ľudovo nazývaných Mariánky), z ktorého boli rehoľné sestry násilne vyvezené v roku 1950. V tomto dome sa vtedy starali bezplatne o sedemdesiat sirôt. **sestra M. Christiana Števárová FDC**

Rokovanie Výboru a Valného zhromaždenia Spolku svätého Vojtecha

Trnava 26. novembra (TK KBS) V utorok 26. novembra 2013 sa konalo rokovanie Výboru SSV a Valného zhromaždenia SSV - VOJTECH spol. s r. o. Zasadnutie Výboru sa začalo sv. omšou v Kaplnke Sedembolestnej Panny Márie v historickej budove SSV. Hlavným celebrantom sv. omše za laikov, zamestnancov SSV a zosnulého liturgistu Mons. Ferdinanda Javora bol Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup a predseda SSV. Koncelebrovali prítomní kňazi, členovia Výboru SSV a šéfredaktor Katolíckych novín.

Po skončení sv. omše nasledovala prezentácia členov Výboru SSV. Po krátkom úvode predsedu SSV Mons. Jána Oroscha a modlitbe, rokovanie ďalej viedol podpredseda SSV Dr. Jozef Opatovský. Z dvadsaťpäťčlenného grémia Výboru SSV sa rokovania zúčastnilo 20 členov: Výbor bol teda na základe Stanov SSV uznášania schopný.

Na programe rokovania bola predovšetkým informácia o predbežnom hospodárskom výsledku za tri štvrtroky 2013 ako aj hlasovanie o vyplatení vianočného príspevku zamestnancom SSV. Informáciu predniesla členom Výboru SSV ekonómka SSV Ing. Zuzana Šúpolová. Poukázala na hospodárenie SSV v roku 2013, tak Občianskeho združenia SSV ako aj spoločnosti SSV - Vojtech spol. s r. o.

Výbor SSV prijal na vedomie informácie, ktoré sa dotýkajú rekonštrukcie vlastných budov v Trnave ako aj prenajímanej budovy Katolíckych novín v Bratislave. V bode Rôzne, najmä kňazi - zástupcovia diecézy vzniesli požiadavku na vydanie rôznych liturgických kníh.

Riaditeľ SSV informoval členov Výboru SSV o zasadnutí Výboru SSV 2. januára 2014, kedy bude do funkcie riaditeľa SSV uvedený nový riaditeľ SSV. **Daniel Dian, tajomník SSV**

Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže si zvolilo predsedu

Spišská Nová Ves 26. novembra (TK KBS) Štyridsať mládežníckych vedúcich zo Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) sa počas minulého víkendu stretlo vo Važci počas poslednej tohtoročnej Celoslovenskej rady ZKSM (CSR). V sobotu boli zúčastnení oboznámení s aktuálnymi projektmi ZKSM. Prebehla tiež voľba predsedu a kontrolnej komisie. Za predsedu ZKSM na najbližšie štyri roky bol už po tretíkrát zvolený Ján Buc. „Prácu s mládežou a evanjelizáciu považujem v kňazstve za svoje povolanie. Ďakujem vedúcim oblastných centier za prejavenu dôveru a verím, že spoločne budeme naďalej prinášať dobré ovocie,“ povedal opätovne zvolený predseda ZKSM.

Za členov kontrolnej komisie ZKSM boli zvolení Pavol Kunzo, Miroslav Kavoň, Júlia Gyurcsiová a Ján Dubjak, ktorí pôsobia v ZKSM aj ako vedúci oblastných centier.

Počas programu vedúci diskutovali o možnostiach rozvíjania hlavných oblastí činnosti ZKSM. O týchto štyroch témach (podpora, formovanie, spolupráca a ovplyvňovanie) sme hovorili v skupinkách.

Petronela Grajciarová, nová vedúca oblastného centra Bratislava, predstavila vedúcim aktuálne projekty ZKSM. Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže sa už viac ako dvadsať rokov venuje systematickej a pravidelnej práci s mládežou. Zameriava sa na duchovné formovanie a neformálne vzdelávanie svojich členov prostredníctvom animátorských škôl. K aktuálnym projektom združenia patrí kampaň Adoptuj si politiku, evanjelizačný projekt Godzone či už spomínaný nový projekt Lifenet.

Marika Janusová

Metodický deň pre učiteľov náboženskej výchovy v Bratislavskej arcidiecéze

Bratislava 27. novembra (TK KBS) V rámci permanentnej formácie učiteľov náboženskej výchovy pôsobiach v Bratislavskej arcidiecéze sa 23. novembra 2013 v aule Cyrilometodskej Bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave uskutočnil Metodický deň.

Na stretnutí odznela prednáška ThDr. Mareka Krošláka, PhD. na tému „Formácia svedomia“. Prednášajúci povzbudil učiteľov, aby vo svojom živote hľadali pravdu a aby túžbu po jej hľadaní odovzdávali aj

svojim žiakom. Vzhľadom na súčasnú sekularizovanú spoločnosť, ktorá ponúka pluralitu hodnôt, je nevyhnutná výchova svedomia, lebo „ľudia sú vystavení negatívnym vplyvom a hriech ich pokúša, aby dali prednosť vlastnému úsudku a odmietli učenie predkladané autoritou Cirkvi,“ povedal Krošlák, odvolávajú sa na Katechizmus Katolíckej cirkvi (KKC 1783).

Druhý prednášajúci bol Mons. ThDr. Ing. Vladimír Thurzo, PhD., ktorý predstavil gender ideológiu vo svetle katolíckej morálky. Učiteľov informoval o princípoch, štruktúre a pozadí tejto ideológie a o jej vplyve na spoločnosť. Upozornil na to, že v nej ide o útok na základné princípy existencie ľudskej spoločnosti a na učenie Cirkvi o manželstve a rodine.

MUDr. Zuzana Lauková predstavila hodnotovo orientovaný program TeenStar pre dospievajúcich, ktorý je založený na Teológii tela Jána Pavla II. Program je určený pre tých učiteľov a katechétov, ktorí by chceli pomáhať mladým ľuďom uvedomovať si svoju identitu, spoznávať náboženské alebo etické zásady preto, aby mohli robiť rozhodnutia a aby cháпали a vážili si svoju schopnosť stať sa rodičmi.

TK KBS/dku

Odpustová slávnosť ku cti sv. Cecílie v Sečovciach

Sečovce 25. novembra (TK KBS) Na sviatok Uvedenia Presvätej Bohorodičky 21. novembra si Cirkevná spojená škola v Sečovciach uctila aj svoju patrónku sv. Cecíliu. Na túto odpustovú slávnosť prijal pozvanie prešovský pomocný biskup vладыka Milan Lach SJ, ktorému je zverená starostlivosť o cirkevné školstvo.

Archijerejskú svätú liturgiu slávil s ďalšími prítomnými kňazmi v gréckokatolíckom Chráme sv. Cyrila a Metoda v Sečovciach. Vo svojom príhovore vладыka Milan spojil dve udalosti histórie – vstup Presvätej Bohorodičky ako služobnice do chrámu a život i mučenie sv. Cecílie. Poukázal na obetujúcich sa rodičov, ktorí verní sľubu Bohu a pre dobro svojho dieťaťa zostávajú sami, a zároveň na poslušnosť Márie rodičom. Povzbudil žiakov k poslušnosti rodičom, ktorí sa tiež obetujú, aby dopriali svojim deťom to najlepšie. Skutočnosť, že dievčatám nebolo vždy dopriate byť vzdelávanými, biskup prepojal s prítomnosťou a možnosťou študovať na cirkevných školách.

Na slávnosť prijali pozvanie i riaditelia základných a materských škôl zo Sečoviec s niekoľkými desiatkami svojich žiakov. V závere slávnosti počas myrovania prebiehalo umelecké pásmo žiakov ZŠ sv. Rodiny a ZUŠ sv. Cecílie a na plátne boli prezentované výtvarné práce mladých umelcov.

Marcela Lemešová

Katolícka charita žiada neschváliť novelu zákona o sociálnych službách

Bratislava 23. novembra (TK KBS) Slovenská katolícka charita (SKCH) sa spolu s Asociáciou poskytovateľov sociálnych služieb a ďalšími organizáciami v utorok 26. novembra chystá protestovať proti schváleniu novely zákona o sociálnych službách. V liste adresovanom poslancom NR SR žiada, aby novelu zákona vrátili späť ministerstvu práce na prepracovanie. Vláda totiž podľa Charity nesplnila predvolebný sľub, že odstráni nespravodlivosť vo financovaní sociálnych služieb.

„Dôvodom protestu je, že novela neodstránila nespravodlivosť vo financovaní starostlivosti o odkázaných občanov, ktorí sú v samosprávnych a neštátnych zariadeniach. Protestné zhromaždenie sa začne o 11:00 pred budovou NR SR,“ vysvetlil generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Negatívnym dopadom súčasnej úpravy zákona je, že samosprávy pre nedostatok peňazí nepripievajú na starostlivosť o všetkých odkázaných občanov v neštátnych zariadeniach, ale často iba na sotva polovicu ich kapacity. Ostatní občania si tak u neštátneho poskytovateľa akým je napríklad aj Charita, musia doplácať za túto službu z vlastného vrecka napriek tomu, že právo na rovnakú starostlivosť všetkým občanom garantuje Ústava SR bez ohľadu na to, akého poskytovateľa si občan vyberie.

SKCH vidí problém aj vo financovaní opatrovateľskej služby. Z celkového počtu 2890 slovenských miest a obcí poskytuje opatrovateľskú starostlivosť v domácnosti iba 969 z nich. V zvyšných takmer dvoch tisíckach obcí sa tak seniori opatrovateľskej služby nedočkajú. „Toto nevyrieši jednorazový projekt z eurofondov, seniorov bude pribúdať, je potrebné myslieť na to, ako garantovať financovanie starostlivosti o odkázaných seniorov dlhodobo,“ konštatoval Radovan Gumulák. Vláda chce totiž výpadok financií v opatrovateľskej službe riešiť jednorazovým projektom z eurofondov, po dvoch rokoch, teda po skončení projektu, sa však problém s financovaním opäť prejaví.

Charita upozorňuje aj na to, že novela zákona veľmi poškodí deti do 18 rokov so zdravotným postihnutím, ktoré už nebudú môcť byť prijímané do domovov sociálnych služieb s celoročným pobytom. Je to problematické najmä pre autistov, u ktorých zmena prostredia môže viesť k zhoršeniu agresívnych prejavov a lekári im strieďať prostredie z tohto dôvodu vyslovene neodporúčajú. Ďalším problémom je umiestňovanie matiek s deťmi, ktoré nie sú obeťami násilia, do útulkov. Tie sú totiž plné psychicky chorých ľudí, ľudí bez domova a ľudí po

výkone trestu, čo SKCH pre matky s deťmi nepovažuje za vhodné prostredie.

Napriek tomu, že bola Charita spolu s ďalšími organizáciami prizvaná do pracovnej skupiny na prípravu novely zákona o sociálnych službách na ministerstve práce, návrhy týkajúce sa financovania sociálnych služieb, ktoré predkladali, sa do novely nedostali. „Už päť rokov počúvame sľuby o tom, že dôjde k zmene. Vidíme preto už len túto jedinou možnosť ako vyjadriť našu nespokojnosť. Stále dostaneme tú istú odpoveď, že nie sú peniaze. To máme povedať bezvládnym seniorom a ľuďom s postihnutím v našich zariadeniach, ktorí potrebujú 24-hodinovú starostlivosť, že na ich starostlivosť nie sú peniaze?“ pýta sa Radovan Gumulák. Protestné zhromaždenie je preto poslednou možnosťou, ako na spomínané problémy upriamiť pozornosť a pokúsiť sa zastaviť spornú novelu.

Slovenská katolícka charita (SKCH) poskytuje charitatívne, sociálne, zdravotnícke a výchovno-vzdelávacie služby ročne približne 30-tisíc ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vierovyznanie a politické zmýšľanie, a to nielen na Slovensku, ale aj vo svete. SKCH pomáha prostredníctvom promptnej humanitárnej pomoci po prírodných katastrofách či spoločenských konfliktoch a efektívnej rozvojovej spolupráci a pôsobí napríklad v krajinách ako India, Vietnam, Albánsko, Uganda, Keňa či Haiti. Od roku 1996 SKCH ako prvá organizácia na Slovensku nepretržite vykonáva projekt Adopcia na diaľku®. Naším cieľom je účinne pomáhať ľuďom v núdzi, byť hlasom chudobných, no najmä byť blízko pri človeku.

Lukáš Melicher

Rektor Katolíckej univerzity na odpustovej slávnosti v Šarišských Dravciach

Bratislava 26. novembra (TK KBS) V nedeľu 24. novembra si veriaci vo farnosti Šarišské Dravce odpustovou slávnosťou uctili patrónku svojho farského chrámu sv. Katarínu Alexandrijskú. Na pozvanie farára Mareka Senderáka Šarišské Dravce navštívil rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku, prof. Tadeusz Zasepa: slávnostný kazateľ v homílii vyzdvihol odhodlanosť sv. Kataríny, ktorá sa nezľakla ani prevahy protivníka, keď mala obhajovať svoju vieru pred pohanským cisárom. To všetko dokázala vďaka tomu, že považovala Krista za svojho jediného Kráľa. Slávnosti predchádzala vigília svätá omša, po ktorej nasledovala modlitbová pobožnosť spojená so slávnostným vyznaním viery a s eucharistickou adoráciou.

Lukáš Durkaj

STRUČNE Z DOMOVA

Vo farnosti Važec vyhlásili Kultúrny rok Janka Silana
VAŽEC - V nedeľu Krista Kráľa si veriaci Rímskokatolíckej farnosti vo Važci pripomenuli 99. výročie narodenia kňaza a básnika Janka Silana. Slávnostnú svätú omšu celebraval generálny vikár Anton Tyrol. V mene spišského diecézneho biskupa Štefana Sečku vyhlásil Kultúrny rok Janka Silana od 24.11.2013 do 24.11.2014. Súčasťou roka bude viacero sprievodných podujatí v spolupráci s Katolíckou univerzitou, významnými inštitúciami a osobnosťami náboženského, kultúrneho a spoločenského života.
Ján Goč

Vyššie 260 pútnikov na púti zrelosti vo Vysokej/Uhom
VYSOKÁ NAD UHOM - Na 14. púti zrelosti vo Vysokej nad Uhom sa tento víkend zúčastnilo vyše 260 pútnikov z celého Slovenska. Rok viery, ktorý prežívali na všetkých formačných stretnutiach, uzavreli témou „Láska na prvý pohľad“. Boh si nás zamiloval na prvý pohľad. Kto nezachytil lásku na prvý pohľad, nech sa skúsi pozrieť ešte raz. My sa učíme prijímať a dávať lásku. Milujúci pohľad Krista z kríža zachránil kajúceho lotra a s ním pozýva aj nás do svojho kráľovstva. Tieto a im podobné myšlienky zaznievali z príhovorov otca biskupa Mons. Stanislava Stolárika a hosťa stretnutia Miroslava Giru, farára z farnosti Kráľovnej Pokoja Košice Juh.
Pavol Hudák

Sviatok sv. Kataríny Alexandrijskej si pripomenuli aj veriaci Smolníka
SMOLNÍK - Sviatok sv. Kataríny Alexandrijskej si pripomenuli veriaci z obce Smolník. 24. novembra 2013 sa v tamjšom kostole konala odpustová slávnosť. Hlavným celebrantom bol Mons. Jozef Jarab, rektor Kňazského seminára v Spišskej Kapitule. Na slávnosti sa zúčastnili aj kňazi z okolitých farností. Slávnostný sprievod doprevádzali aj baníci z baníckeho spolku.
Simona Kaľavská

Manželské večery vo Svidníku
SVIDNÍK - Každú nedeľu v mesiacoch október a november sa v priestoroch chrámu Božej Múdrosti vo Svidníku konali Manželské večery, stretnutia manželských párov zamerané na posilnenie a podporu intenzívnejšieho prežívania sviatosti manželstva. Každý z večerov priniesol možnosť intenzívnejšie načúvať a rozprávať sa: rozhovory spojené s podávaním dobrej večere umožnili prebrať dôležité témy vo dvojici, a tak odísť zo stretnutia s konkrétnymi predsavzatiami pre vlastné manželstvo.
František Sochovič

Miništrantský víkend v kňazskom seminári v Badíne

BADÍN - Miništrantský víkend v duchu „obnovy v Kristovom svetle“ sa konal 22.-24. novembra 2013 v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Badíne. Všetci miništranti na stretnutí prešli vojenským výcvikom na spôsob „Kristových vojakov“. a v sobotu večer sa uskutočnilo zasvätenie sa do „Armády Kráľa“. Obrad sa konal v kaplnke, formou obnovenia si krstných sľubov.
Patrik Špánik

Zbor Federácie skautov Európy Košice 1 založil svoj oddiel v Prešove

PREŠOV - Na podnet Petra Kačura, správcu farnosti Prešov - Sídliisko III., bol 22. novembra 2013 založený nový skautský oddiel Zboru Košice 1 - Prešov. Slávnosť poctil svojou prítomnosťou vladyka Milan Lach SJ, ktorý vo svojom príhovore zvýraznil význam pravidiel v živote človeka, jeho individualitu a rozvoj osobných talentov. Následne po archijerejskom požehnaní bol vymenovaný nový vedúci oddielu Prešov Adrián Seman - seminarista 3. ročníka.
Michal Vadrna

Výnos koncertu Spev pre Afriku do Južného Sudánu

BRATISLAVA - V Jezuitskom kostole v Bratislave sa v nedeľu 24. novembra uskutočnil siedmy ročník benefičného koncertu „Spev pre Afriku“, ktorého výnos 1371 EUR bude smerovať na podporu jezuitských diel v Južnom Sudáne. Vzdelanie je pre Afričanov bránou k lepšiemu, kvalitnejšiemu životu a zároveň základným kameňom trvalého rozvoja regiónu. Spolu s výťažkom z iných jezuitských zbierok je teraz výška pomoci na sume približne 5 tisíc eur.
Zuzana Smekalová

Zomrel kňaz Košickej arcidiecézy Marek Makai

MOKROLUH - Vo veku 41 rokov 24. novembra 2013 zomrel kňaz Košickej arcidiecézy Marko Makai. Pohrebné obrady za zosnulého kňaza sa konali 27. novembra 2013 v Mokroluhu. Jeho telo bolo uložené do hrobu na cintoríne v Cejkove.
Košická arcidiecéza

Adventné žalmy: Modlitbový sprievodca adventom

BRATISLAVA - Karmelitánske nakladateľstvo vydalo publikáciu Adventné žalmy, ktorej autorom je katolícky kňaz Emil Floriš. Autor sa v knihe venuje žalmom, ktoré sa recitujú alebo spievajú počas svätej omše po prvom čítaní v Adventnom období. Ku každému zo žalmov pridáva krátku exegézu. Publikácia obsahuje všetky tri liturgické cykly.